

CERCULUL STUDENTILOR ROMANI

ORDINII SEMEULUI

SAPTAMANAL DE LUPTA POLITICA ŞI SPIRITUAL

ANUL III, Nr. 26 6 Decembrie 1936

Director: M. BAL STELESCU
(22 Noiembrie 1934 - 16 Iulie 1936)

Redacția și administrația: Calea Victoriei 142
București V

Abonament anual 100 lei
Instituții și autorități 1000 lei
In străinătate 500 lei

Manuscrisele nepublicate
nu se înapoiază, se ard
Telefon: 4.28.86

APARE JOIA

4 PAGINI 2 LEI

DESTUL!

Trăim, de la un timp încoace, evenimente din ce în ce mai grave și mai curioase. Sunt lucruri care cer soluționări din partea celor ce sunt guvernanzii acestei țări și fapt care ar trebui să provoace în opinia publică reacțiuni puternice.

Începând cu asasinarea lui Mihail Stelescu, amenințările cu moartea la adresa d-lui Mareșal Averescu, și a altor fruntași politici, jongleria guvernului Tătărescu, discursul de la Milano, amenințări și insulte studenției, și terminând cu noile proiecte de lege (exemplu cel pentru presă), totul s'a petrecut fără ca nimeni să fi crâcnit, fără ca cineva să se fi ridicat pentru a stăvilii valul de murdărie ce se abate asupra noastră.

Guvernul, laș și temător, deși are în mână toată puterea pentru a pune capăt anarhiei n'o face. N'o face deși i-ar conveni s'o facă alții. Dece?

De frică în unele cazuri, din lipsa simțului de răspundere în altele.

Presă, a patra putere în stat cum pompos îi place să-și zică, se ocupă pe larg de procese celebre cu diferite doamne isterice sau de bandiți ale căror fapte se lăfăiesc pe pagina întâi.

Nu vrea însă să vadă nimic din realitățile neamului nostru, din durerile lui, de nedreptățile ce i se fac, preferând să le fie pavază și armă de apărare.

E mai comod să te ocupi de chestiuni mondene, scandaluri și discuții abstracte, fără nici un Dumnezeu.

Presă trebuie să oglindească viața de mizerie a țărânului, a muncitorului, a studentului, a funcionarului, și arătând tuturor realitatea să oblige pe guvernanzii, să îndrepte lucrurile sau să îndrume opinia publică, făcând-o puternică și conștientă de menirea ei.

Totuși gazetarul în marea majoritate a cazurilor preferă să-și plece adânc spinarea să lingă mâna care-l sperțuește și să bată cafenelele, în loc să fie un om respectat, demn și totdeauna prezent în mijlocul realităților, pe câmp, în uzină, în facultate.

Al treilea factor responsabil este poporul însuși. Lași și interesați individual cât și colectiv oamenii de azi acceptă umilinta, batjocura și nedreptatea. Nu caută să se impună celor ce-l speculează, ci din potrivă își ajută stăpânul hrăpărit în speranța de a deveni la rândul ei un spoliator.

Iată de ce nu se ridică nimeni, în „țara unde nimeni nu se mai revoltă” după cum pe bună dreptate a numit-o Mihail Stelescu.

Iată de ce oameni pot fi asasinați, iar cei ce le-au pus pistolul în mână, pot teroriza jumția. Iată cum un simplu asasin poate insulta pe un om ce a făcut România Mare, cum un fost subsecretar de stat, ajuns peste noapte prim ministru împreună cu un fost agent bolșevic pot să se dedea la mascarade de felul recentei romanerii, cum provocările lui Mussolini rămân fără răspuns cum în facultate cartea e înlocuită cu pistolul iar noțiunea de student cu acela de asasin, cum în fine o instituție fundamentală, contopită cu destinele acestui neam e călcată în picioare în văzul tuturor.

Destul!
Destul cu farsa. Acum încă se mai pot îndrepta lucrurile. Nu mergeți prea departe. Faceți-vă datoria, toți acei ce aveți una.

Să vă fie o veste bună și o lecție mugetul Spaniei sângărând.

Faceți dreptate, căci cei nedreptățiți au început să-și muște buzele.

Vasile C. Dumitrescu

COMUNICAT

Către toate organizațiile din țară:

Toți șefii de organizații din țară, vor trimite până la 15 Decembrie rapoarte amănunțite asupra activității desfășurate.

Vor fi socotite ca existente numai acele organizații care vor trimite acest raport.

Neglijența este un lucru nepermis unui cerc care în sânul Crucății preferim pușin dar bun.

Rapoartele se vor trimite eto secretariatului general.

Numerul următor al ziarului nostru apare Sâmbătă 12 Decembrie.

A. C.

Intoarcerea la românism

Poate puțin știu că în orașelul de provincie Deva, capitala județului Hunedoara apare o excelentă revistă intitulată „EU ȘI EUROPA” condusă și scrisă cu nerv de către cunoscuții dd. Ion Th. Ilea și Nicolae Rusu.

Am citit și recitat cu mare atenție această „tipăritură de provincie” din care am înțeles mult mai mult decât din marile reviste dela centru scrise cu litere pompoase și cu titluri vehemente dar lipsite de fond. „Eu și Europa” prin felul cum atinge în plen toate problemele vitale ale neamului în general întrece azi pe toate revistele cari să îndoaie din bugetele ministerelor, județelor, comunelor și a altor instituții cari aruncă bani pe o maculatură infectă și demoralizatoare.

In coloanele revistei „Eu și Europa” găsim nume foarte cunoscute în publicistica românească cum sunt de exemplu: C. S. Andreșco, simpaticul poet maramureșean, Grigore Bugariu, Titu I. Valea, Vasile Cristu, George Mișnovici, N. Șușan, Nicolae Albu, Ion I. Olteanu, Gh. Brour, Mihail Axente, Nicolae Braica apreatul luptător al românismului creator, etc. etc.

Articolul de fond „Intoarcerea la românism” semnat de dl. Septimiu Bucur, m'a frapat dela primele rânduri. Prin acel articol este redată realitatea atât de crudă în cât te face să tresari, să te revolți până în adâncul sufletului.

Iată câteva fraze din articolul „Intoarcerea la românism”.

SA LUAM AMINTE

Din îndârjirea și nețârmurita voință a neamului Românesc s'a născut și a luat ființă România-Mare.

Din mormanele de leșuri și din răurile sânger s'au trasat hotarele acestei țări.

Din înțelepciunea unora, din sacrificiul altora s'a pecetluit un drept sfânt și o datorie vecinică de a se apăra și păstra această zestre.

Zădarnic vor încerca dușmanii din afară și nelegiuții dinăuntru s'o slăbească sau s'osfășie.

În fața conștienței de Român, în fața mândriei neprecupețite-lor acriciții a generației de foc, vor ști să tacă patimile, urile, invidiile.

Răscolind colțurile cele mai ascunse ale sufletelor, fie care va găsi acea lumină aprinsă la icoana dragostei de Neam și de Țară. În fața ei smeriți să ne descoperim și ziua Unirei să fie și sărbătoarea arderei pe rug, a ambițiilor personale, a josiției și a tuturor nelegiuirilor.

Cu ochii larg deschiși, să primim în față cele două mari pericole externe cari ne amenință:

Revizionismul și Comunismul
Impotriva lor arma cea mai bună e munca, și Adevărul.
La muncă deci prin cinste și adevăr.

Cinstea prin muncă și adevăr.
Și adevărul va răzbi prin cinste și muncă.

Primul tînde să ne răpească un drept consfințit prin jertfele atăvora, revenind la o nedreptate milenară.

Dușmanii sunt periculoși, răi și puternici, Poftele lor meschine se vor izbi însă de zidurile granit pe care-i vom face cu piepturile noastre tinere la granițele Patriei.

Tot atât de periculoși, comunismul, tînde la nimicirea însăși a neamului nostru, răpîndu-i cele trei coloane de bază pe care societatea noastră mănăscă în genere și neamul nostru românesc în special se sprijină: Religia, Patria și Familia.

Ardealul a devenit o provincie consfințită a României.

Ei bine, odată cu acest moment de supremă eliberare, începe cel mai negru capitol al contemporaneității noastre. Începe existența unui Ardeal hibrid, ipocrit și trădător, - viciat în structura lui viguroasă de gemenele bolșevic și al politicienismului. Eroismul s'a preschimbat în lașitate; cinstea în minciună, mândria în lingură. Filonul de aur pur a trecutului, în loc să fie dus mai departe până pe vârful biruinții finale, s'a frânt. Ardealul s'a degradat, bătându-și joc de marea lui chemare.

Co decor meschin și mardar al cătușes toate evenimentele politice ale Transilvaniei postbelice? Priviți în jurul d-voastră veți vedea numai trădări și gânduri întinate. Truda înaintașilor e ne-socotită; sentimentul acela al responsabilității în fața istoriei și a țării e o ficțiune. Pretutindeni pângărire și rușine. Ardealul - așa cum s'a manifestat el în actele individualităților zise reprezentative, constituie cea mai tragică desiluzie românească. Mentalitatea morbidă a parvenirii și-a lătit plaga purtoată pe întreg trupul finutului nostru transcarpatin.

Primii vinovați sunt oamenii căror supraplata politică și-a crescut hotarele fără nici un control, - oamenii care au smuls Ardealul din rădăcinile lui moștenite de milenii.

Scăparea? Una singură. Decapitarea tuturor idolilor falși care cu răsucit linia desfășurării normale Adică: intoarcerea la românism, intoarcerea la vechiul Ardeal acărui viață, evident trebuie îmbogățită cu toate experiențele celor două decade înlocuit cu moda de ultima oră.

POLITICA EXTERNA

Problemele externe sunt astăzi, ori de unde ar veni ele, mai strâns legate ca ori când de activitatea internă a unei țări.

În fața luptei descise, care se duce în lumea întreagă, între principul de auto determinare și cel al imixtiunii negative, destructive și revoluționare, s'au creat două tabere.

Însăși ființa Păcii este amenințată și cu ea cele mai sfinte drepturi ale libertății.

Ele sunt călcate în picioare astăzi aproape de toți. În fața stăbilității însă, a unora fie ele față de neobrăzată propagandă a internaționalelor, fie față de drepturile stabilite prin tratatul de la Versailles și cele următoare fiecare putere își face de cap. Desorientată și nepregătită problema Abisiniană a rămas un conflict local.

Lupta însă care se dă astăzi în Spania, a luat proporțiile unei repetiții generale a ceea ce a fost taberile într'un război mondial.

Nici conferințele neintervenționismului de la Londra, nici apelul către Liga Națiunilor, nu mai poate stăvilii amestecul ocult sau direct a celor interesați.

În umbra acestui conflict fiecare lucrează la o situație de predominanță și de prim venit.

Dacă Anglia și-ar fi deschis ochii mai de vreme, multe din conflictele și din situațiile actuale nu s'ar fi putut produce.

Atât Franța cât și Anglia mi dau impresia că sunt într'o stare de somnolență.

Atât d-nii Winston Churchill cât și chiar Baldwin au lansat un strigăt de alarmă.

Dar nici Anglia și nici Franța nu au încă în momentul de față acel minim de eficacitate necesar reacțiunilor interne.

Față de acest câmp deschis și neapărat, atât jocul Rusiei și a Internaționalelor, cât și jocul Germaniei era enorm ușurat.

Cu denunțarea pactului Hirival, cu încheierea convenției cu Japonia, cu prelungirea concesiunii soc. „Lut Hemo” până la Tokio, Germania s'a desbrătat de ultimele legături ale tratatelor.

La Londra dl Grandi a ridicat problema bolșevismului și a declarat că ori când este gata în numele Italiei să ducă ofensiva contra comunismului.

Transversala Germania-Austria-Ungaria-Italia din 1913-14 este astfel reconstruită și Europa de est egalată de cea de Vest.

Un fapt este cert:

Fiecare se pregătește de război.

Că el nu va izbucni încă este mai mult ca probabil. Nimeni nu este încă pregătit.

Dar un fapt se impune. Stăpânul momentului este Germania, și de aceea țările constiențiale de datoria lor națională, nesupu-se încă unui control străin au imperiioasă datorie să se reculeagă, să spună nestăruțată lor hotărâre, a intangibilității frontierilor ei; să facă ori ce sacrificii pentru întărirea și siguranța ei.

Alexandru Stroe

și țară a ataca să poată în ori ce clipă să împe voința de Pace și prosper sau să-și apere cu eficacitate însăși ființa ei.

Pentru aceasta însă trebuie ca fiecare să se reculeagă și pe altarul dragostei de Țară să jertlească, în interesul obștesc și ambizii, și interese și uri și patimi.

Constantin Caragea

Viață studențească

E o tradiție ca la începerea fiecărui an școlar, comitetele studenției să sîdăpună mandatele și în locul lor să fie alese altele.

Normal ar fi ca aceste alegeri să aibă cuvântul studenției ale căror interese le vor apăra aceste comitete și suntem obișnuiți să credem că mai totdeauna acestea sunt formate din elemente bine pregătite care ar fi demne să reprezinte și să conducă pe cei ce le-au ales.

În realitate însă aceste comitete nu mai reprezintă o studenție ci un crez politic pe care vor să-l impună tuturor prin orice mijloc. Pentru aceasta găsim în actualele comitete elemente, în genere slab pregătite care știu însă să strige și să lovească ori de câte ori un coleg nu ar purta la ceasornic un snur de aceeași culoare. Aceste comitete declară greve „la ordin”, ard ziare (mai pe nimic! 100.000 de mii lei) impușcă chiar. Și acestea toate în numele studenției!

Trecând peste alegerea comitetului U. N. S. C. R. unde după cum se știe au fost aleși toți cei zece asasini ai lui Mihail Stelescu - inclusiv șoferul, e demnă le amintii alegerea noului comitet al cercului studențesc doljean. Aici lista verde văzându-se în inferioritate a concentrat câteva duzini de cuțitari plus câteva fiole lacrimogene evacuate astfel sala. Astfel studențimea doljeană și-a ales noul comitet!

Iată cum această neglijabilă cantitate, nici trel la sută, reușește să ia conducerea unei studenții conștientă de menirea sa și care îndrăznește să strige că doleanțele ei sunt doleanțele studenției ajungând până a solidariza studențimea la crimele ei!

Marea masă a studenției ce înțelege să-și iubească țara și neamul dar nu înțelege să îmbrace o cămașă colorată de slujboi salariați, să lase acum grăjile de toate zilele și cot la cot să-și apere demnitățile, de cei ce-și fac, din titlul de student o meserie rentabilă.

Altfel ne facem vinovați față de cei ce calcă de aci înainte pragul Universității.

Alexandru Stroe

(Urmare în pag. 2-a)

MUNCA - CINSTE - ADEVAR

Scoală cruciată

Suntem întrebați de foarte multă lume de ce nu recurgem la anumite metode care ar putea pune capăt multor suferințe fizice și care — cred dănsii — ne-ar ușura drumul. Răspunsul nostru este totdeauna același. Nu aderăm la crimă și la violență. Vedem pentru mișcarea cruciată o zonă mult prea largă pentru a ne bucura cu un rezultat imediat și eficient.

Intelegem să luptăm pe căile deschise ale adevărului și ale demnității umane. Noi vrem să fim luptători nu asasinii. Căci crimă n'a realizat niciodată ceva tragic și sănătos.

Pentru a fi însă un luptător se cere din partea oricui să fie conștient de lupta pe care o ducă.

A lupta pentru un interes înseamnă a fi un mercenar. A lupta de dragul luptei înseamnă a fi aventurier.

Deci adevăratul luptător nu poate fi decât acel care are un ideal, fie că și-l crează singur, fie că aderă la unul. În acest al doilea caz, care este cazul luptătorilor pentru binele obșteșc, idealul trebuie mai întâi pătruns, cercetat, confruntat cu conștiința individului. Numai apoi se poate produce o aderare, numai atunci un soldat devine luptător.

Deoarece Crucea are nevoie nu de mercenari și nici de aventurieri, nici măcar de paralizati, ei numai de luptători, condițiile de mai sus trebuiesc împlinite.

Mihail Stelescu înțelegând acest lucru planuise acea Academia Cruciată care din nefericire nu a putut să ia naștere așa cum a conceput-o.

Totuși, prezentul nevoia de a cunoaște crezul cruciat, este simțită de toți cei ce n'au avut încă timpul să se edifice amfiteatru și cursuri de învățăminte sperând că astfel să împlinim un gol, până la vară când vom înființa Academia Cruciată.

Orice simpatizant care dorește să devină cruciat, va trebui să se ardeze. Numai astfel, știind pentru ce luptă și având la dispoziție necesarul acesteia.

Cursurile se vor face pe seri. Fiecare simpatizant va fi înscris într'un scut și fiecare scut va fi înscris într'un grup și va fi înscris în săptămânala școlii cruciate de cadre.

Cruceații din provincie vor forma la rândul lor aceste scuturi și vor studia:

- 1) Colecția ziarului (articolele lui M. Stelescu).
- 2) Cartea lui Panait Istrati (Crucea mea sau a noastră).
- 3) Manifestele cruciatei.

În cursul se vor trimite instrucțiuni amănunțite tuturor organizațiilor din provincie.

Cărțile de membru al Cruciatei Românisului nu se vor elibera decât acelor ce au absolvit aceste cursuri.

Astfel și numai astfel prin muncă cinstită pusă în slujba Adevărului vom învinge.

22 Noembrie-Aniversarea Cruciadei Românisului

Cum s'a sărbătorit Duminică doi ani de luptă, pentru: Muncă, Cinste, Aevăr

În mijlocul necazurilor și aretatelor de tot felul, 22 Noembrie a însemnat pentru Cruciada Românisului o clipă de picasă bucurie, o zi în care lacrimile s'au amestecat cu speranță.

S'a sărbătorit deel modest doi ani de când Cruciada a pornit la drum. Modest și dureros. Căci jertfele pe care le-a dat în acest interval i-au lăsat răni adânci și grele, iar jertfele și răutatea pe care o întâlneste în drumul său, ating marginea răbdării omenestii în ciuda tuturor acestora.

Crucea și atins doi ani de existență, iar azi, când pășeste într'al treilea, o face cu toată nădejdea, gata de orice sacrificiu, pentru că dincolo de răutățile omenestii există o justiție immanentă a cărei balanță cumpănește drept, justiție care, spre deosebire de cea omenescă, nu e legată la ochi.

De aceea Duminică, 22 Noembrie, a fost sărbătoare.

Dis de dimineață, cruciații au început să se strângă la sediul din Calea Victoriei 142, unde se aflau expuse în biroul lui Mihail Stelescu, sfinte relieve martore ale suferinței lui.

Astfel cei prezenți, au putut vedea cu groază cea ce au avut re-știa acoperite trupul bolnav, ciuruit de gloanțele asasinilor și sfâșiat de loviturile de topor.

Tot astfel perna pătată de sângele românesc al celui ce s'a jertfit la Spitalul Brâncove- nesc și care i-a fost ultimul rezăam.

Alături erau așezate troițe pe care singur își scrisese desti- nul și chemarea: „Singur pentru toți”, și cartea d-lui profesor C. I. Rădulescu-Motru, intitulată: „Românisul”, care le era o mărje în mână a lăd de simbole Mihail Stelescu.

În mijloc se afla masca lui mortuară, mască pe care se vedea clar, urmele barbariei a asinilor. Ciuruită de gloante și zdrelită de loviturile de topor ea contrasta cuiedă cu zămbetul blând ce-i plutea pe buze.

În ziua aceea, sutele de cruciați cari au defilat prin fața biroului lui Mihail Stelescu și au oțelit sufletele și voința. Ei vor fi de acum încolo, mai hotărâți, mai dârji și mai ne- pășători la primejdie!

De acolo, s'au îndreptat en toții la cimitirul Bellu unde s'a odihnit trupul chinuit al lui Mihail Stelescu.

Aici alte este de cruciați e- rau prezenți iar pe mormânt se grămădeau buchete mari de flori, aduse pios și cu inima plină de dragoste pentru cel ce în ciuda morții este totuși viu.

La mormânt s'a oficiat o ru- găciune de către părintele Grossu, după care d-l Constan- tin Caragea adresându-se celor de față le-a spus:

„Să facem legământ aici, că nimle nu ne va opri și că vom duce cu orice preț mai departe lupta pentru idealul cărnii Mi- hail Stelescu s'a jertfit!”

S'au cântat apoi imnuri cru- ciate după care s'a dat onorul.

În grup, toți cei de față s'au îndreptat către mormântul lui Istrati, de unde au pornit la sediul sectorului 3 Albastru a cărei inaugurare a avut loc în acea zi.

Aici, ordinea și disciplina cruciaților a umplut tuturor i- nimile de nădejde și speranță în acest colt al Bucureștiului.

A avut loc o sfestanie, după care au luat cuvântul d-nii: Constantin Caragea și D. Popa, seful sectorului.

D-l Caragea în puțin cuvinte, dar pline de căldură și sinceritate a arătat celor de față im- portanța unui cuih cruciat în acest colt al Bucureștiului. A prezentat totodată celor de față pe d-na Zoe Mihail Stelescu, care deși erant lovită de soartă continuă totuși să lupte pentru idealul a cărui jertfă a căzut soțul său.

Sedinta se termină într'o at- mosferă de căldă fraternitate.

DUPA AMIAZA

După amiază încă dela orele 5 sălile sediului central au început să se umple de lume, iar la ora 6 începe sedinta come- morativă. Ea e prezidată de d- j Constantin Caragea care rosteste următoarele:

„Si anul acesta mi-a fost hărăzit să prezidez aniversarea celui de al II-lea an al Crucia- dei.

Din doliele succesive pe cari le-am îndurat nu ne-am putut permite să ținem o sedintă festi- vă.

De aceea v'am convocat, nu- mai să vă spun câteva cuvinte, și să aud din partea dv. o nouă asigurare de solidaritate, de disciplină, și de dor de muncă, pe tărâmul ideologiei cruciate.

În afară de cel morți avem însă să aducem priosul nostru de recunoștință și acelor cari îmbrățișând cauza noastră, se frământă, luptă și ne ajută pe orice cale.

Intâi d-l general adjutant N. Rădescu, care din prima zi, n'a preupelit nici un fel de sacrifi- ciu pentru a ne sări în ajutor.

Apoi d-l S. Lecca, despre a cărui sprjiun nu am nevoie să vorbesc. El cunoașteți cu toții, și s'a spus în acest scop.

Și apoi iarăși trebuie să mulțumim de recunoștință d-lui avocat Caliga. Venit între noi în cele mai dureroase elipe ale existenței cruciate, pe zi ce trece e mai legat de noi, mai tu- toroz lor alături și vouă vă zice: Trăiască România, trăiască Cruciada.

Dacă acum doi ani, din fră- mântarea sufleteseă a unora dintre noi, cu Stelescu în cap, s'a născut această Cruciada a Românisului, nimeni nu tre- buie să creadă că dacă unii mor, alții recent ucisii mizeleste, sau unii pleacă dintre noi, nimeni, cum spun, nu are dreptul să se îndoaie o clipă că izbânda finală va fi tot a noastră.

Stelescu a spus-o și noi am știut-o din prima clipă, că drumul nostru, la început, va fi un calvar.

Am știut că numai din suferin- te, din sânge, din muncă și răbdare, se poate căli acei oțel sufletesc, care să străpungă toate nevoile, toate vitregiile și să spintece cortina care ne desparte de țelul nostru.

De aceea, în numele con- ducerii Cruciadei, mulțumesc tu- turor acolora, cari regulându- se și revizundu-și consti- ințele, au știut să voceseze mai departe, și alături cu noi să în- frunte toate necazurile, de ori- ce fel, și să nu aibă decât un singur scop: triumful ideologiei noastre.

Vecinică va fi memoria acolora morți dintre noi: Panait Istrati și col. Niculescu. Primul prin sprjiunul eugetărei și a- dâncă lui putere de analiză, ne-a clarificat mult drumul cel avem de urmat. Al doilea prin situația și munca lui va rămâne un exemplu viu de cinste și curaj civic.

Pe de-asupra lor, ca un im- hold etern va pluti sufletul lui Stelescu. El a știut să concretizeze în sufletele noastre atât adevărata concepție a Româ- nisului, cât și să brăzdeze drept și just drumul Cruciadei.

Supremul exemplu a știut să-l dea cu sacrificiul vieții lui, neprecupețind o clipă pen- trul viitorului și sporul Crucia- dei.

Pentru idealul lui, pentru binele nostru, erud că nici unul dintre d-voastră nu se va da înapoi, oricare va fi greutățile, necazurile, sau intrigiile, leona idealul nostru, le va în- vinge pe toate și că unii, colt la colt, vom ști să ne impunem, prin muncă, cinste, și adevăr.

După aceasta a luat cuvân- tul cruciatul V. P. HUICA, vorbind în numele organizații- lor Olteniei. Arată că legătu- ra sufleteseă cu Mihail Stelescu este și rămâne indisolubilă pentru toți cei ce l-au cunoscut cât și pentru cei ce îi împăr- tășesc azi concepția.

Cruciatul JOD, aduce cuvân- tul organizațiilor moldovene. Insistă în special asupra mi- zeriei muncitorilor din portul Galați și arată datoria Crucia- dei față de acești oameni. Ip- siii de apărare în fața spolia- torilor.

Cruciatul IORGU MANU, vorbeste în numele muncitorilor cruciați. Arată că Cruciada trebuie să urmeze linia lui Mi- hail Stelescu făcând apropierea între muncitor și intelectuaal. Toți cei ce munceste trebuie să-și dea mâna.

Cruciatul EUGEN SILVES- TRU, ia cuvântul în numele Prămililor de croce. Își exprimă mulțumirea că poate lua și a- nul acesta cuvântul la sărbă- toarea Cruciatei și arată că lupta trebuie purtată mai de- departe cu orice preț.

Cruciatul RADUCANU A- LEX, vorbeste în numele stu- denților cruciați. Subliniază datoria intelectualilor de a lu- pta pentru bună starea țării și protestează energic, contra murdăriei studentimei prin nu- merul în fruntea ei, a unui co- mitet de onoare compus din a- sasinii lui Mihail Stelescu. In- trebă de ce autoritățile uni- versitare nu se sesizează.

Vorbete apoi d-l avocat E- MIL GEORGE CALIGA: Por- nite la luptă din îndemnul unei indignări nemi pomenite față cu asasinatul dela 16 Iulie, azi luptă în calitate de cruciat, pentru a dovedi tuturor că Mihail Stelescu n'a trădat, că asasiunarea sa este o monștru- oizitate. Va arăta la timp mo- tivele care au determinat ucide- rea sa și își reînnoiește pro- misiunea pe care și-a făcut-o de a pune colt la colt pe asasi- nii din boxă cu cei din afara ei.

La cuvântul cruciatului VASI- LE C. DUMITRESCU, secreta- rul general al Cruciadei Româ- nisului, arătând că lupta pentru a putea fi dusă mai de- departe cere unire și fraternitate între cruciați, muncă neprecu- pețită și fără teamă în fața pri- mejiei și încredere în conducători.

Cruciatul GRIGORE C. GON- ZA, vorbeste în numele redac-ției Cruciadei Românisului și în numele organizațiilor din Transilvania. Arată suferințele românilor de acolo și în special acțiunea nefastă a politicienilor. Face un tablou al nevoilor Moților și cere pentru ei drepta- te.

În încheiere propune ca până când se va lua conducerea or- ganizației de către cel cărreia i-a fost oferită la 23 Iulie a. e. postul de presedinte provizoriu al Cruciadei Românisului să fie încredințat d-lui Constantin Caragea.

Adunarea prin vii aplauze a- probă această propunere.

D-l Caragea, mulțumeste celor de față, apoi face jurămân- tul de credință că va lupta mai departe pe linia lui Mihail Stelescu. Închide apoi sedinta, iar cruciații trec în biroul lui Mi- hail Stelescu unde jură credința crezului cruciat.

A doua adunare anuală a Cruciadei Românisului ia sfârșit.

Pășind în al treilea an, Cru- ciada își îndreaptă gândul către Dumnezeu, rugându-L fier- binte a-i ajuta să poarte cu cinste și cu demnitate făclia Românisului.

Mișcarea cruciată în linia Istoriei

„Nevoia creiază organul!” — în timpul cataclismului mondial, lată o regulă biologică cu aplica- tie la toate aspectele vieții și deci și în politică, în social și în spiritual.

În adevăr. Istoria, oglinda e- voluției politice a umanității, ne arată că situații de fapt, proven- iente dintr'o înșiruire de eveni- mente și dintr'un complex de si- tuatii au determinat la un mo- ment dat modificări a stărilor de drept existente sau chiar totala lor înlocuire cu altele care pu- teau satisface noile cerinți ale timpului.

Instiții a căror existență ni- meni nu ar fi bânuit-o cu o sută de ani în urmă își fac apariția în arena manifestărilor omenestii pentru a satisface nevoile veșnic noi și din ce în ce mai variate ale popoarelor.

Câteva exemplificări ar face și mai înțelese rânduile de mai sus și ar arăta rostul titlului a acestui articol.

Creștinismul — este o doctri- nă de ordin pur spiritual care-și datorește în bună parte succesul, faptului că el se adresa tuturor celor nedreptățiți, care erau și cei mai mulți și deci corespun- deau unei necesități de ordin su- fletesc.

El dă naștere unei instiții noi care este Biserica. Aceasta aduce prăbușirea imperiului Ro- man și este unul din factorii de terminanți — poate cel mai im- portant — al evenimentelor isto- rice de mai târziu.

Renășterea — mișcare de pri- menire a unor moravuri perima- te și ea naștere la instiții menite să schimbe cursul isto- rieii.

Ea corespunde nevoii de lăr- gire a orizonturilor, nevoie pro- vocată de marile descoperiri ști- ințifico-geografice ce au prece- dat-o, descoperiri care nu se mai puteau explica în cercul strămut al vederilor evului mediu.

În sfârșit avem Revoluția fran- ceză, în domeniul social-politic Ea vine să creeze organe noi care să satisfacă nevoile vieții omenestii, înlocuind regimul ab- solutist asupritor cu acea ima- gine atot-promițătoare a demo- cratiei.

Azi, omenirea continuând pe calea evolutivă a destinului său a cărui finalitate nu o vom putea întrevedea niciodată, își caută noi forme de viață, avșârind la cosul vechiturilor un ideal de „libertate, egalitate și fraterni- tate” pentru a cunei dobândire o pătitut atăia.

Care e calea spre care se în- droapță azi lumea? E greu de spus! Sigur însă, nevoia socie- tății contemporane tinde la sta- bilitatea unui sistem solidarist pe care diferite țări l-au și realizat politiceste prin fascism, hitle- rism sau comunism.

Tara noastră trdește azi în plin această luptă cu haosul, în căutarea unei forme noi de re- lazare practică a nevoilor și as- piratiunilor ei istorice contim- porane.

Desigur, deoarece vorbim de evoluție fie ea chiar revoluțio- nară și e bine să precizăm că re- voluția nu înseamnă anarhie, zi- desigur elementului tănăr și a partine misiunea de a realiza a- cel instrument tehnic, de a croi ceea haină potrivită noilor tirn- puri.

Și aici trebuie să facem o pa- ranteză pentru a defini noțiu- na de element tănăr.

Trebuie să înțelegem prin tănăr orice individ a cărui putere de judecată constituie un pro- gres, al cărui suflet rămâne ge- neros și curat, a cărui persoană trece și isbutește să rămână pu- ră în mijlocul meschinărilor coti- diene, și a cărui voință este ge- neratoare de forțe.

Omul creator — indiferent de vârstă — acesta este un om tănăr.

Și acum să revenim la rotul lui și la evoluția inneretului ro- mân post-belic, pentru a înțelege punctul în care e situată Cruciada.

Sunt trei faze distincte care au purces această orientare ul- timă a tineretului nostru.

Prima este generația dela 1922, generație ratată, distrusă sufleteste de mizeriile îndurate

dezechilibrată și incapabilă, cu toată generozitatea de care a dat, dovadă, de a realiza ceva practic. Ea n'a corespuns nici măcar unei necesități generale evoluției politice a umanității, ne criticați stersp și inutil.

Vine apoi — deși ca aparitia mișcarea d-lui prof. A. C. Cuza este anterioară anului 1922 — generația tineretului cuzist.

E o fază în care tineretul cau- tă, dibuște și ezită, pentru a-și trasa o linie hotărâtă. La rândul ei, această generație, deși mult mai bogată în înfipțuri ca pre- cedenta, rămâne într'un cadru unilateral, și coborând din stere- le doctrine ale venerabilului profesor ieșean, degenează într'un antisemitism de gearuri sparte, ne realizând deci la rân- du-i nimic.

Singular care rămâne tănăr în înțelesul deținut din această e- poca, este octogenarul A. C. Cu- za, care prin mitea sa creație și prin caracterul său dâr și in- transigent, rămâne pildă de ti- nerete și entuziasm.

Acestor două generații le ur- mează generația de farsă, ge- nerația lui Corneliu Zelea Co- drăeanu. Un tineret degenerat, deviat dela adevărata lui men- ire care inițial pompos tineret creator se caracterizează tocmai prin aceea că n'a creat nimic.

Ar fi însă greșit să credem că aceste trei generații — care însă constituie în realitate trei frag- mente de generație — nu și-au avut corespondenții lor în lu- mea noastră socială, politică și spirituală.

Generația dela 22 și-a tro- sist degaba energia ori tocmai epoca se caracteriza prin risipă inutilă și deplăsată.

Generația antisemită corespunde dorinței unei societăți zdărnicate din temelii de răs- buclul mondial și care-și caută un început de echilibru.

În lina generația farsei, e ca- racteristică unei epoci în care societatea sub toate formele ei de manifestare constituie o far- să.

O farsă cu nuanțe din ce în ce mai pronunțate de o dramă ce a- menință să fie o tragedie.

Or în acest moment apare ul- timul fragment — generația co- respundătoare acestei drame o- menestii, tineretului cruciat.

În doi ani de zile acest tineret trdește culmile cele mai înalte ale tragediei și cătește fi- ința și rezistă.

E în perfect acord cu noile for- me de viață ale societății roma- nesc.

Azi când această societate își pune întrebări de a cărur răs- punsuri depinde mersul înainte al Istoriei, tineretului, factorul di- namice de evoluție, își trdește cu tot calmul și cu toată străzita- tea tragedia sa.

Cruciada, corespunde deci un- nui moment istoric, ea nu e o formațiune abstractă și fără le- gătură cu realitățile. E legată de trecut, de celelalte generații prin firul aceleși istorii în ca- pui cărreia apare ea astăzi și de viitor prin același fir purtat de o soartă nepărăsură.

Ce va fi această Cruciada? Va fi la rândul ei o generație în- uitață? Sau din contră va hotărî soarta unui popor îndreptându-i pașii spre mai bine?

Pledăm pentru cea de a doua ipoteză.

Căci dacă sacrificiul stersp, e- lanul unilateral sau deviat, ori farsa nu dau naștere la nimic nou, suferința e generatoare de dreptate, de forță, de mai bine.

Or Cruciada este generația suferinței!

V. Pătulea

Frumoase realizări românesti în județul Satu Mare

Românisul nu va putea triumfa atâta timp cât orga- nele administrative nu vor avea în frunte români cu su- flet și voință, în trecere prin Ardeal am poștit câteva zi- le și la Satu-Mare unde spre bucuria noastră a tuturor ce- lor cari simțim românește. Nu avem obiceiul de a aduce oșan- ale numai de dragul ori sti- ma unei persoane. Însă noi cei cari mereu cerem și susținem românisul creator nu putem trece cu vederea faptele bune românești înfipțuite chiar o- meni cari fac parte din alle grupări politice.

Județul Satu Mare prin așe- zarea lui geografică prezintă o importanță colosală din punct de vedere național fiind unul dintre puținele județe de granițe cari trebuie să țină o pază permanentă. La fron- tiere unde vecinii ne vād în fiecare zi, unde acțiunile sub- versive încearcă a pătrun- de în organismul nostru, acolo paza trebuie să fie mai mare și românisul să se impună ca o dogmă. Pentru a putea ajunge la rezultate bune, în afară de legi și regulamentele trebuie să ai și oameni cu su- flet românesc, oameni cari da- că s'au angajat la o slujbă pu- blică să se lase de chestiuni mărunte familiare, munca lor să fie închinată binelui public, idealului național, așa cum înaintașii noștri și-au jertfit multe vieți pentru a vedea rea- lizată România Mare de azi.

Printre acei puținii oameni de conducere am găsit pe tănărul și energicul prefect de Sa- tu Mare d-l dr. Octavian Arde- leanu și dr. Oct. S'mu cunos- cutul om de administrație care în calitate de subprefect do- zeci de ani cunoaște întreg me- canismul aparatului admi- nistrativ. Acești doi oameni au făcut adevărate minuni în județul dela nord vestul țării. În timp relativ destul de seurt acești oameni au transformat Sătmarul în adevărat focal de românis. Au numit 75 de sub notari toți români, au numit 75 canceliști-diurniști ro- mâni. Au înlocuit pe acei care nu cunoșteau încă limba sta- tului cu români. La prefectură au schimbat pe cei cu idet sub- versive înlocuindu-i cu români. Medicii de circumscripție încă au primit un calorit al pământului stropit cu sânge românesc.

Pe teren cultural Sătmarul a clădit cele mai multe școli

și câteva dispensare în țara Oașului. Palatul administrativ clădit recent în inima Sătma- rului este o realizare româ- nească fără de pereche.

La 1 Decembrie a. c. în ca- drul unor festivități naționa- le s'a desvelit statuia părinte lui revoluționar Vasile Luca- ciu.

Pentruca să vorbim de rea- lizările românești dela Satu Mare, ne-ar trebui pagini în tregi de ziare. Ne mărginim însă la cadrul submodestel d-lui dr. Oct. Ardeleanu care ne-a declarat textual:

„Înteleg să lucrez românește fără clogam, fără revorver și fără cuțit. Dar nici oșanale- le cu clopote nu-mi plac! Mun- ca mea va fi recunoscută nu- mai de generațiile viitoare. Cine crede că prin asasinat și amenințări poate să facă rânduială la noi este un nebul în prin muncă cinstită, sârghiunță și lăsând la o parte chestiuni- le particulare să poate face la noi mult mai mult decât cred venalii cari impusez azi oame- ni numai de dragul de a deve- ni de dragul rdliua uhru han ni dictatori!”

Am redat lucrurile așa după. Am redat lucrurile așa du- pă cum le reprezintă sfânta realitate.

Comentariile să le facă cli- torii!

Intoarcerea la românis

(Continuare din pag. I-a)

bați de stat cari au dovedit fa- cto și pe front să fărur o Româ- nie nouă, clădită pe bazele legi- lor și obiceiurilor strămoșești.

Deci nunaș întoarcerea la adevăratul românis creator și spi- ritual este calea noastră de sal- țare. Să strângem rândurile și să facem o Cruciadă Sfântă și do- rrită de mulți.

Ardealul este primul la apel, să vedem răspunsul!

GR. C. GONZA

VIZITAȚI MARILE MAGAZINE

Blănăria Vieneză

BUCURȘI   CLUJ
Pieța Academiei No. 1   Pieța Unirii No. 33
Telefon 498.74

B'ânuri fine. — Noutăți de la Lipsca. — Unica firmă românească care importă direct — Atelice proprii —

Curier cruciat

GEORGE TACU. — Am pri mit rândurile de feliicitare și toate odată adevizunea d-tale. Veți primi instrucțiuni.

MIHAIL BADESCU. — Nu mai primim nimic. Dece? Serie amănunțit.

CARTI-PROBLEME-IDEI

Vsurile... Visurile... și Batova

S'a prăbușit un visător... S'a prăbușit fantastic fără a se trezi, totuși, din visare și-a prins să coboare mereu pe apele luci ale uitării.

A trecut fatal cascada unei înlecării de existență urmărindu-și visul pe scurgerea cadentă a altor unde. Batova, fratele nostru de luptă și sbumciam a trecut în regatul odihnei. Dobrogea cruciată nu l-a purtat pe scuturile ei, și nu i-a dat onorurile, pentru că fratele Batova s'a stins miserabil așa cum nu ar fi voit să moară, niciodată. Bătrâna lui mamă, sfâșită de durere ne-a spus că, departe, într'un spital din Constanța a răposat fiul ei, departe de cetatea Durostorului pe care o făcuse centru cruciat și departe de frații de luptă. Acum, când Dimitrie Batova ne privește de sus, să facem un popas pe marginea existenței lui și să răscolim cenușa visului de 27 de ani... Să aurificăm în noi răvna și sărgul cu care se asociază și se identificăse Cruciații și să pilduim sufletelor noastre abnegația titanică cu care pornea orice acțiune. Neingăduitor cu sine se privea fără importanță și nu ținea niciodată să-și dea o îngrijire prea mare. Totuși, cu o tinută demnă, pe care mai stăruie încă grimasa amară a lipsurilor, trecea parca nepăsător și disprețuitor prin lume, și fruns, în adăncurile de frunze, ale sufletului său de blândețe.

Nimic pentru el, nici chiar perna de sub căpății, când gâsește vre-un prieten prin puzderia străzilor sau când cineva părea că-i cere sprijinul Avea însă o parte rea. Trăznea drept în creștet prostia coafată și pălmuia fără teamă ipoeriză și lipsa de bun simț. Poate deaceia a și murit sărac, îngropat de primărie, chinuit de singur într'un oraș unde avea mulți prieteni, dar care nu știau nici că se află în îngărdurile invizibile ale celorlora așezăminte. Prietenii din Constanța își vor căuta prin ciuitirele Constanței vre-o cruce de brad copleșit pe care cine știe dacă se vor putea citi măcar inițialele D. B. și dacă ar ști toată lumea cruciată câte comori ascundea fratele Batova în chichița sufletului său. Dar Batova n'a fost înțeles, sau a fost, de cele mai multe ori, înțeles greșit. Totuși, în ultimul timp, mai cu seamă pe teren literar începute să fie apreciat. Colaborase prin toate revistele dobroge, pusese frânturi de suflet în alecătura FESTIVALULUI, scrisese în NENUFARUL A. G. Danubia, în Pământul, Pasărea Albastră și multe alte periodice, iar în „Revista scriitorilor și a scriitorilor români” colabora regulat cu versuri și fragmente din romanele sau manuscris, care era vorba să apară în iarna aceasta. BAPSODIA FATALISMULUI. De o structură sufletescă ciudată, Batova avea obiceiul să exploateze subiecte bizare și să-și propune spre analiză problemele cu grele întrebări. Imi amintesc că, într'un număr

din „Revista Scriitorilor...”, avea o poemă intitulată „Hieroglifă”, ale căror versuri erau străbătute de chinuitoare întrebări.

Și „Poema albă”, închinată lui Barbusse, are un final tragic, cu aluzii dureroase la destinul omnesc. Și pentru a pătrunde mai bine psihologia lui să actualizăm un vers din ALIQUID:

A căzut o stea —
Cine-o fi murit?
Cum o fi trăit
In viața sa?
Apoi continuă:
Pe albastrul cer
Urma-i străluci —
Cine-l va jeli
In uitat ungher?

Rătăcit cu gândurile prin alte lumi, Batova visa, uitându-și durerile lui de vagabond și rările inimii înăbușite în gesturi spontane de revoltă. Și acest om era de fier când își propunea ceva. Imi povestește un prieten cum a trăit Batova o toamnă întreagă și o parte din iarnă într'un cerdac de vie, fără foc, încălzit numai de viziunile lui. A fost și un vizionar, un îndrăgostit de subtil și prevăzător discipol al fratelui Istratii.

Se topea zări de plumb, de aur sau de vată, Batova nu e va mai deștepta din nou în vis. Nopțile de insomnii au părăsit și strein de nepăsarea noastră își urmează viul pe căi de lumină. Și din afundurile inimilor noastre de frați îi vom vedea trecerea prin neant aurită de lumini celeste și însoțite de cântări orifice intangibile separate de „prohodurile spumoase de pământ. Moartea lui Batova e banală din punctul de vedere al procesului fizic de dezagregare, va trebui să întristeze pe cei ce nu l-au cunoscut iar pe noi ne va face să ascundem între culele roze ale sufletului, ca pe o perlă tănălită între buzele de sîdeț din afundurile marine. elisen întim al mării-nimii lui.

Căci Batova n'a murit, doar me pentru prima dată o noapte liniștită...

Vasile Culică
Floarea Vieții
Floarea vieții mele
A pălit de brună.
Port cu mine trupul
Ce miroasă-a humă...

Soarele din creștet
Il simt ca un sloi.
Lumea se frământă
Ca 'n ceasul de-apoi...

Unde merge lumea?
Unde mă duc eu?
Haosul se 'ntinde
Peste glob mereu...

Floarea vieții mele
A pălit de brună.
Port cu mine trupul
Ce miroasă-a humă...

Orice sumă de bani, precum tot ce privește administrația este de competența d-lui Alexandru Mocanu, cărui se vor adresa cei interesați la Admistratura noastră din Calea Victoriei 142.

Internaționalismul negru

Cruciada a combătut întotdeauna pe patriarzii dreptei, pentru că a considerat judecând după șablonul omului întreg și cinstit că iubirea de țară este o condiție inexorabilă a sănătății fizice și psihice a individului. Cine nu se simte integrat în destinul neamului său și nu sare ars pentru a-l apăra de dușmani sau de paraziți este un infirm, un firicel de cenușă, aruncat departe de lava frământărilor spirituale în care un popor își plămădește destinul. Problema națională mai ales cea internă, nu poate fi așa dar decât o chestiune de identificare precisă a adversarului și de simultană și tranșantă reacțiune împotriva-i. Omul cinstit și sănătos nu poate gândi decât precis și simplu. Problema Națională n'are întortochețuri. Are însă întortochețuri pentru cei care transformă patriotismul în ditirambă. Încearcă să astupe cu el gura infomețailor și il transformă în marfă electorală. Superpatriotismul dreptei nu conține elementele de curățenie și de împropățare a vieții sociale naționale, de aceea el rămâne numai răscolitor de patimi, arrogant și superficial.

Adevărata dragoste de țară nu-și dă aere de virtute, ea este o condițiune necesară de viață, care reacționează instinctiv dar cu o forță vitală formidabilă împotriva oricărei reacțiuni ostile sau cu tendințe patriotice. Cruciada nu va bate niciodată toba naționalismului pentru că el trăiește organic nu ditirambic, il integrează în destinul patriei și il poartă orice făclie la inimă a un talisman, nu pe stralele din afară ca decorațiile.

Dreapta, patriotardă în interiorul grănilor, dovedește de câteva vreme sădite și verificate tendințe internaționaliste. Patriotismul-marfă a devenit produs exportabil. Sunt „patrioți” în România, care concep politica internațională în funcție de culoarea cămășilor și nu a intereselor mari și permanente ale țării. Pentru ei se pare că fascismul d-lui Mussolini are puncte de contact cu naționalismul lor, patrioții noștri închid urechile la toate furiile revizioniste ale Ducelui și muștră apoi politica noastră externă că n'a știut să facă suficiențele temenele la Roma pentru a câștiga bunăvoința d-lui Mussolini. O asemenea concepție terfelește prestigiul național și este apoi extrem de naivă. (Dl. Mussolini a fost între cei dintâi prietenii ai Sovietelor, iar jocul dublu ruso-german al Poloniei ne arată dar cât de departe suntem de realitate).

Cruciada, care a isbit în internaționalismul roșu, tirania de stânga, astăzi se vede silită să lovească în internaționalismul negru, tirania de dreapta. Tendințele imperialiste ale d-lui Mussolini au devenit azi fapte trăite. (Prima grăii a Ducelui, după victoria din Abisinia a fost să-și proclame țara imperiu; dela imortalizarea imperiului ce limpede și conformă metamorfoză) Tendințele Ducelui nu sunt însă terminate. Italia are interese în apele Spaniole ale Mediteranei. Interese similare mai are și Germania. Acestea nu se pot promova însă decât sub pavăza unei etichete generoase Războiul civil din Spania a creat prilejul să fie arborată eticheta. În Abisinia dl. Mussolini a luptat „pentru promovarea ci-

vilizației”. În Spania Germania și Italia duc lupta „contra comunismului”. În realitate însă pentru satisfacerea intereselor proprii. Dl. Grigore Filipescu, cunoscut ca cea mai dărză persoană lăitate românească în lupta pentru adevăr și ale cărui simțăminte atavice patriotice nu pot fi puse de nimeni la îndoială a devedit cu o pătrunzătoare intenție într'una din ședințele trecute ale Senatului toate paradoxurile (capcane în acelaș timp) politice internaționale.

Toate aceste „paradoxuri” noastre ne arată însă lămurit că avem în luptă două tiranii, tirania fascistă și tirania comunistă, deopotrivă de necruțătoare și crude care astăzi zdrobesc suiele adevăratei Spanii. Până acum am numărat internaționalele comuniste, de acum vom număra și internaționalele dreptei. Tiraniile au aceeași plămădă! Cruciada nu va adera însă la nici una din ele. Străbată cortegiul donquioțesți mările, cu sabia la brâu, pentru a încheia tranzacția roditoare; — Cruciada va sta străjă pentruca asemenea lui Mircea cel Bătrân „să apere sărăcia și nevoile neamului acesta”.

Dr. I. Valoda

OM NOU

— Dați în lături porțile
Și aprindeți torțele!
Căci sunt crainic din imperiul stăpânitorilor popoare
De „mpăratul hyperbolic, plin de besnă și de soare,
Răsărit din brazda stearpă
In cântări de alăute și de harpă.
Vin simbolice.

Apostolic,
Sprijinit pe aripi grele înmulate 'n nostalgia
Dorului și în urgia
De pe coaja frământată:
Și în lacrimi
Și în sânge.

Vin să-mi svârl în fața voastră bucuria care-mi strânge
Ca un colier de aur beregata 'njunghiată
De cutitul cerului
Fluturat de mâna care n'o să cadă niciodată.
Vin să 'ngrop în mine toată sărăcia ce vă roade
Și vă poartă prin blestemul înfloritorilor păcate
De-ați clădit în cele patru colțuri plin de noroade
Fastuoasele altare
Ce mocnesc
Și'n care
Proslăviți cădelnițarea potfelor ce coleălesc
In cazane saltimbace
Și lipsite de capace.
Pace vouă, dobitoare
Mucezite prin băltoace!
Dărâmați altarele,
Spintecați cazanele —
Căci v'aduc suflare nouă din imperiul hyperbolic
Și v'aduc și înălțarea crainicului diabolic!
...Pace vouă!

Când a fost să plece în toamnă stelelor de plumb și rouă
Ce cădeau, zdrobind florul viselor îmbălsămate,
Când a fost să plece atunci, legănat pe brațe 'n cruce
Și jeli cu vorbe calde de fecioare 'ndoliate,
Am văzut în zăci albastre lumânarea ce strălucea
Între două porți surori:
Poarta neagră,
Poarta albă...

...Și-am intrat pe poarta neagră, sprijinit de subțiori
Ca un schilod de război
Ce-a luptat prin văi de sânge și noroi.
Am intrat pe poarta neagră,
Lăsând svonal amintirii să se depene mărunt
Cum se depănă uitarea peste cei ce nu mai sunt.
Și intrând pe poarta neagră, n'am mai fost schilod,
Căci cu degete de slavă am știut ca să-mi înnod
Mădulare încheigate
Din eternitate —
(Din eternitatea care arde ca o lumânare) —
Căci așa e în imperiul stăpânitorilor popoare
De'mpăratul hyperbolic, plin de besnă și de soare...
Pace, vouă,
Pace!

Căci v'aduc suflare nouă, fluturată 'n verb simbolic
Și v'aduc și înălțarea crainicului diabolic!
Dimitrie Batova

MARGINALE
AL CLAUDIAN: Origina sa gândit să-l privească... Asupra acestui cărți însă, trebuie să revenim. Și vom reveni cu bucuria cu care sântem dator să vedem întoarcerea lângă orice adevărat și bogat popas spiritual.

ROMANUL de senzație va fi pe curând reactualizat de editura „Cugetarea”. Domnul Alexandru Bilcurescu va fi prezent în vitrine nu peste multă vreme, cu Cine a ucis? o carte tare ce va amuza și francezii de până acum nu s'o prinde cetitorul și sufletul...

MARGINALE
AL CLAUDIAN: Origina sa gândit să-l privească... Asupra acestui cărți însă, trebuie să revenim. Și vom reveni cu bucuria cu care sântem dator să vedem întoarcerea lângă orice adevărat și bogat popas spiritual.

ROMANUL de senzație va fi pe curând reactualizat de editura „Cugetarea”. Domnul Alexandru Bilcurescu va fi prezent în vitrine nu peste multă vreme, cu Cine a ucis? o carte tare ce va amuza și francezii de până acum nu s'o prinde cetitorul și sufletul...

MARGINALE
AL CLAUDIAN: Origina sa gândit să-l privească... Asupra acestui cărți însă, trebuie să revenim. Și vom reveni cu bucuria cu care sântem dator să vedem întoarcerea lângă orice adevărat și bogat popas spiritual.

ROMANUL de senzație va fi pe curând reactualizat de editura „Cugetarea”. Domnul Alexandru Bilcurescu va fi prezent în vitrine nu peste multă vreme, cu Cine a ucis? o carte tare ce va amuza și francezii de până acum nu s'o prinde cetitorul și sufletul...

MARGINALE
AL CLAUDIAN: Origina sa gândit să-l privească... Asupra acestui cărți însă, trebuie să revenim. Și vom reveni cu bucuria cu care sântem dator să vedem întoarcerea lângă orice adevărat și bogat popas spiritual.

ROMANUL de senzație va fi pe curând reactualizat de editura „Cugetarea”. Domnul Alexandru Bilcurescu va fi prezent în vitrine nu peste multă vreme, cu Cine a ucis? o carte tare ce va amuza și francezii de până acum nu s'o prinde cetitorul și sufletul...

Despre o ritmică a tinerețului român

Lucru de altfel cunoscut, problema tinereții și a ordinii zilei una dintre cele mai actuale și mai acute necesități. Căci tinerețului mai mult ca oricând își are imperioasa chemare să participe la lupta organică de redresare a vieții umane în cadrul națiunii. Ritmul alert al trăirii, precipitățiile cenușii cu tot sbuciumul luptei lăuntrice a grupărilor ameninșe și o duvadă că lumea se stăte, sângera și se mișcă în direcții opuse, pentru idealuri diferite.

E caracteristica epocii noastre. A trebuit să se scurgă trei decenii de visare și utopie, de platonism și capilarie, pentru

elementul combatant are a reacționat întotdeauna pentru marile revendicări sociale. După orice deslănțuire civilă sau războaie între nații tinerețului a fost primul factor care a consolidat noua viață și a născut în suflet prezentimentul înviorării. Iată de ce, azi, acest tinereț e supralicitat, e aurul viu al vremii noastre. Căci într'o epocă de febrilă trăire ca aceasta, în iuresul unui fanatism dezolant și când totul e act spontan, nimic nu poate fi mai utilizat și mai folosit ca această generoasă armată.

Generozitatea aceasta, însă pe cât de abundentă, pe atât de de nejustificată. O generozitate emanată dela un organism bolnav și simplist. O spiritualitate de masă redusă la mașinism și dresare. Iar statul, cărui îi revine sarcina educării,

trăiește departe de manifestări le acestui tinereț. Nu-l aude, nu-l vede, nu-l incomodează. Aceasta denotă că statul nu există sau dacă există, sub o formă oarecare, vegetează sau suferă.

Universitatea devenită un focar de anarhie și mistificare a sufletelor curate. Peste tot nu mai nebulie și blestem, căci oameni chemați să dețeloneze că mințile din inerția ruinătoare, adorm și umbra în buruia na retoricii meschine vârstarele în plină imbobocire.

gând, suferință și aspirație românească.

Ne blestemă strămoșii din naorminte că pentru a dovedi cum ne iubim credința, vevoile și neamul, a trebuit să ne schimbăm portul, stralele noastre românești, căciula bacului, chimirlul haideucului, optinea și gluga plugarului, neavând nimic demn în ele, cu stambele strănilor cari ne explică existența mai bine, spun mai mult și mai frumos despre noi. E o rusine istorică să treci peste virtutele poporului tău. Totuși, oamenii cari vorbesc în fiecare zi de ele, le falsifică, le precchimă în arginți sunători la monetăria statului și țărăsc după ei cu zecele de mii, cari ar putea deveni ceva, folositori, indispensabili țării.

Tinereț universitar, care îți cunoști poporul și-ți iubești pa-

tria ta, ai nitat tu acea „Cântarea României” a lui Alecu Russo? Din tot ce ani de studii v'au oferit de-alungul gândului crustat pe fila sufletului nostru, nu vă lăsați machiați, nu vă vindeți cele mai scumpe sentimente despre patrie, ci slujiți-o. Priviți istoria îndoa-glugă plugarului, neavând nimic demn în ele, cu stambele strănilor cari ne explică existența mai bine, spun mai mult și mai frumos despre noi. E o rusine istorică să treci peste virtutele poporului tău. Totuși, oamenii cari vorbesc în fiecare zi de ele, le falsifică, le precchimă în arginți sunători la monetăria statului și țărăsc după ei cu zecele de mii, cari ar putea deveni ceva, folositori, indispensabili țării.

Tinereț universitar, care îți cunoști poporul și-ți iubești pa-

GEOGRAFIE POLITICA PENTRU TARANI

Tara romaneasca se intinde pe o suprafata de trei sute de mii kilometri patrați...

Poporul romanesc se afla raspândit între aceste patru hotare naturale, după indeletniciri și felul pământului...

Tara în care omori omul în drum și balanta dreptății te scoate curat și nevinovat...

SATUL

sfînși uscați cum se vād în iocanele bisericilor dela țară, în timpul tristei mucenicii a opoziției...

Tara în care omori omul în drum și balanta dreptății te scoate curat și nevinovat...

CRUCIADA ROMANISMULUI

ROMANI, In clipele acestea grele pentru țară când răzmerița din afara granițelor amenință pacea...

Germania rupe tratatele, Austria își pregătește armatele de luptă, Bulgaria așteaptă un singur semn de alarmă...

Singura noastră pavăză de apărare este armata noastră, vitejia noastră, NOI TINERETUL.

Dar nimeni nu se gândește în lumea tinerilor la aceste grele probleme de apărare a țării.

Nu numai de arme avem nevoie, ci de un suflet unit, viguros, de o înfrățire morală, de o cimentare spirituală...

In loc de dragoste domnește ura, în loc de înfrățire tronează vrajba.

Câtiva străini de sângele românesc, cu nume imprumutate, de origine Polono-Germeană sau fanarioți...

Tineretul universitar e smuls de pe băncile de lucru și e trimis cu pistolul în mână să-și ucidă colegul de alături...

Vântul nebuniei a cuprins mințile tinerimii. Cântecul lor sunt îmbrăcate cu sânge și cu ură.

Cei ce se pretind setii tineretului primesc bani dela Berlin sau Moscova, sau cochetează cu Roma și învrăjbesc un tineret ce ar trebui să fie unit în fața pericolului din afară.

Pe lângă această nebunie nici măcar un program de lucru Nimeni nu se gândește cum să ușureze munca lucrătorului sau cum să ajute dezvoltarea țăranelor...

Nici un plan economic sau financiar în afară de critice nebazate pe nimic. Tineretul a fost învățat de aventurieri să critice, să dărîme, dar acești incapabili n'au putut să-și învețe să creeze.

Praf în ochii proștilor sunt zidăriile și petecelile de șosele ce se fac. Acestea nu necesită pregătire ci forță.

Lucrători de șosele și zidari avem mulți, oameni care să gândească cum se construiește o țară n'avam.

ROMANI, In fața acestui vânt de nebunie ce bate peste țara noastră, în timp ce voi suferiți în lipsuri, sub poveri materiale, lăra o rază de lumină...

CRUCIADA ROMANISMULUI nu este un partid nou, ea e deasupra partidelor. CRUCIADA ROMANISMULUI este oastea tineretului român...

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra celor ce asupresc pe muncitori și la fură vloga din ei, pentru îmbogățirea lor.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă pentru apărarea țărânelor ingenu-chiate de biruri, de boală și de sărăcie.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă pentru stărpirea hoților, a turturilor și a banului plăc cu banul public.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă pentru îmbunătățirea vieții tuturor categoriilor sociale, dar și pentru moralizarea lor.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI nu critică pentru a dărîma, ci luptă pentru a crea. Centrul de studii al Crucidei pregătește programul de redresare al țării...

CRUCIADA nu cere, luptă, Crucida nu Critică, luptă, Crucida nu omoară, luptă, Crucida nu e un partid, ci o luptă.

Oricine simte în sufletul lui aceste cuvinte arzând ca para de foc să vină sub steagul Crucidei. Nu ca partizan, ci o luptă.

CRUCIADA ROMANISMULUI a ridicat steagul de luptă pentru reînvierea Romanismului.

ROMANI, Cei ce simțiți în sufletele voastre însemnătatea acestei chemări sfinte veniți, la lupta cea nouă și sfântă, de ori unde sunteți!

Lăsați cămășile colorate, lăsați dreapta, lăsați stînga, lăsați politicianismul și alegeți să refacem unitatea romanismului!

Țărani, țărance, muncitori, muncitoare, funcționari, funcționare, elevi, eleve, studenți, studente, intelectuali, intelectuale, lupta romanismului e deschisă!

MIHAIL STELESCU

Studentimea de eri și de azi

Ultimele evenimente desfășurate în viața studentescă arată în școli după război, a avut din nou slăbiciunile celor care ar trebui să facă educație tineretului...

Acastă mentalitate bolnăvicioasă a fost tolerată în primul rând de după război și azi a devenit cronică pentru o parte din așa numita studentime.

Nu amintesc de asasinatul din trecut, amintesc doar cazul recent al studentului Constantinescu, care și-a ucis părintii în condițiile cunoscute.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

Libertatea prea mare acordată în școli după război, a avut alt scop decât cel al asasinatului. Profesorii de azi în loc să facă lecții cu studenții...

Si câtii studenți cari au asasinat se plimbă azi liberi și culmea neobrăzării după ce au fost „achitați” au devenit „eroi”.

Nu știu dacă studenții cari fac carte se solidarizează cu acești derbedel de manevră a dușmanilor noștri?

A face o comparație între studentimea de ieri și azi este imposibil. În fața revoluției și viața de balaur cedează.

APARE, APARE,...

Monitoarele falangii verzi serise de servitorii tripurilor din București anunț că în rând va apărea o carte teribilă în care se vor da la lumină lucruri de o senzație extraordinară.

Exerocul crede că va găsi naivi cari vor veni cu pungile pline să-i ofere bravului autor un mic ȘPERȚ!

Până atunci ne vedem liniștiți de treburile noastre cotidiene.

Tribuna liberă

D-l colonel Alexandru Vasilescu-Lascăr șeful su L. S. N., ne roagă să publicăm că secretarul general Ion Hagăria, a fost exclus din Liga Sa-cră Națională și din funcțiile ce le avea în numai organizație.

Acastă excludere a fost rațională de congresul anual ținut la 14 Octombrie a. c.

Popas pentru un cruciat:

ION REGHINA

Ion Reghină crește în neîncredere cu amintirile și cu lăzile... Undeva sufletul lui drept a ancorat în atlanticul neștiutei marități.

Plecase din satul lui răsvrătit de marile mucenicii pentru că se întoarcă străin și cadavru. Pentru că Ion Reghină a fost o permanentă împotrivire actualului mișel și hâd...

Moartea lui Jean Reghină a fost o împăcare albă și creștină. Viața lui? Nu avea s'o scrie nimeni: așa a vrut el — mare și anonimă.

Ion Reghină e sbor fin și alb — are uzura arișei odihni... Dumnezeu ierte-i nisipul vieții lui!...

Dela Liga Contra Sperțului Lămuriri

Din motive de sănătate dl. Ion-Aurel Manolescu s'a retras din postul de redactor-șef al ziarului nostru.

Comunicăm pe această cale tuturor, că liga noastră nu este și nu va fi o grupare politică. Lupta ce o ducem este unică și neimpărțită...

Sunt oameni cu capuri de balauri cari înghit și se distrează zilnic sfidând pe acei cari muncesc ca niște robi pentru un salariu de mizerie.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

foame, iar alții se plimbă în mașini luxoase.

La zid trebuie să puși cei mari, cei cari au peste 5000 lei lunar și tâlharii de comisionari politici.

Sunt oameni cu capuri de balauri cari înghit și se distrează zilnic sfidând pe acei cari muncesc ca niște robi pentru un salariu de mizerie.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra tuturor anti-românilor care luptă la dărîmarea romanismului și creștinătății.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra politicianismului hrăpăreț și nefast.

CRUCIADA ROMANISMULUI ridică steag de luptă în contra hitlerismului, fascismului și comunismului din țara noastră.

PRAJITURI HERDAN 4,5 și 7 LEI